

det, som betyder, at virkningerne vil aftage ved markante reduktioner af marginals-katten og derfor blive lavere end elasticiteten angiver.

Hertil kommer for det tredje, at en afskaffelse af topskatten medfører et umiddelbart provenutab, der ikke kun reducerer marginals-katten, men også reducerer gennemsnitsskatten. Det medfører en indkomsteffekt, der dæmper og eventuelt vender fortegnet på den samlede arbejdsudbudselasticitet.

Den samlede virkning på arbejdsudbuddet af at afskaffe topskatten er usikker. Det kan ikke afvises, at arbejdsudbudselasticiteten for de højtlojnnede (inkl. indkomsteffekter) samlet set er negativ.

Spm. nr. S 1164

Til justitsministeren (21/1 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Finder ministeren, at politiets officielle statistikker over opklaringsprocenter er retvisende, når der specielt i sager om personfarlig kriminalitet er stor forskel på, hvor mange der sigtes, og hvor mange der dømmes, og vil ministeren i benægtende fald foranledige, at statistikkerne ændres, så antallet af sager, hvor der sigtes én eller flere personer, ikke længere sidestilles med opklaringsprocenter?«

Begrundelse

Billedet af opklaringsprocenterne i straffesager bør være så retvisende som muligt, og efter spørgerens opfattelse er det ikke retvisende at sidestille en sigtelse i en sag med en opklaring af sagen, da der foreligger mulighed for, at politiet frafalder sigtelsen, at anklagemyndigheden undlader at rejse tiltale, eller at den sigtede og senere tiltalte frifindes i retten.

Efter spørgerens opfattelse bør antallet af opklarede sager stemme overens med antallet af sager, hvori der sker domfældelse eller anden strafferetlig afgørelse, der forudsætter, at den sigtede er fundet skyldig.

I øvrigt henvises til udtalelser fra rigsadvokat Henning Fode samt konsulent Britta Kyvsgaard i Berlingske Tidende den 20. januar 2000.

Svar (26/1 2000)

Justitsministeren (Frank Jensen):

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet anmodet Rigspolitichefen om en udtalelse.

Når denne udtalelse foreligger, vil jeg vende tilbage til sagen.

Spm. nr. S 1165

Til justitsministeren (21/1 2000) af:

Jann Sjørnsen (KRF):

»Vil ministeren redegøre for, hvilke faktorer - herunder bevismæssige problemstillinger - der er årsag til, at cirka halvdelen af sigtelserne i sager om blandt andet blodskam, voldtægt, heteroseksuelle forbrydelser mod børn under 12 år samt grov vold ikke fører til domfældelse eller anden strafferetlig afgørelse, der forudsætter, at den sigtede er fundet skyldig?«

Begrundelse

Justitsministeriet har netop offentliggjort en analyse, der viser, at sigtelser i sager om vold og sædelighedsforbrydelser i langt færre tilfælde end ved andre kriminalitetstyper fører til domfældelse.

Mens en sigtelse for en straffelovsovertrædelse i gennemsnit i 83 procent af sagerne ender med domfældelse, vil eksempelvis kun 46 procent af de sigtede i voldtægtssager blive dømt, mens tallet for sigtede i sager om særlig grov vold ligger på 49 procent.

Spørgeren undrer sig over, at politiets sigtelser i så alvorlige sagstyper i under halvdelen af sagerne medfører domfældelse eller anden strafferetlig afgørelse, der forudsætter, at den sigtede er fundet skyldig, og spørgeren ønsker derfor årsagerne til dette belyst.

Det kan for spørgeren forekomme betænkeligt for både offer og sigtede, at så mange sigtelser ikke vurderes til at være underbyggende nok til senere at medføre en tiltale eller ender med en frifindelse.